ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 4115/88 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Δεκεμβρίου 1988

που καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος ενισχύσεων στην εκτατικοποίηση της παραγωγής

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 του Συμβουλίου της 12ης Μαρτίου 1985 σχετικά με τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1137/88 [2], και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 6,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 σχετικά με την αξία της λογιστικής μονάδας και τις τιμές μετατροπής που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1636/87 [4], και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 θεωρούνται πλεονασματικά τα προϊόντα για τα οποία δεν υπάρχουν, κατά τρόπο συστηματικό σε κοινοτικό επίπεδο, κανονικές δυνατότητες διάθεσης μη επιδοτούμενες· ότι για να καθοριστούν επακριβώς τα εν λόγω προϊόντα, είναι σκόπιμο να γίνει αναφορά στα προϊόντα για τα οποία ιδίως το Συμβούλιο, το 1987 και το 1988, αποφάσισε την εισαγωγή ή την ενίσχυση των διαφόρων μηχανισμών για τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών της Κοινότητας· ότι θα πρέπει ωστόσο, στην παρούσα κατάσταση, να αποκλειστούν ορισμένα προϊόντα για τα οποία υπάρχουν ενδείξεις ότι δεν είναι σκόπιμο να εφαρμοστεί το εν λόγω καθεστώς, λαμβανομένων υπόψη των υφισταμένων συστημάτων ελέγχου της παραγωγής·

ότι θα πρέπει να οριστούν οι υποχρεώσεις του δικαιούχου της ενίσχυσης σε περίπτωση εκτατικοποίησης της παραγωγής ιδίως μέσω της ανάληψης από τον εν λόγω δικαιούχο της υποχρέωσης να μειώσει την παραγωγή ενός ή περισσοτέρων πλεονασματικών προϊόντων·

ότι, για να ληφθούν υπόψη οι αγρονομικές ιδιαιτερότητες ή/και οι ιδιαιτερότητες σχετικά με την κτηνοτροφία των διαφόρων περιοχών της Κοινότητας, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι η μείωση της παραγωγής θα εξασφαλίζεται σύμφωνα με εναλλακτικές ή/και συμπληρωματικές μεθόδους που θα βασίζονται είτε στη διαπίστωση της ποσοτικής μείωσης της παραγωγής κάθε γεωργικής εκμετάλλευσης είτε στην υιοθέτηση λιγότερο εντατικών τομεακών τεχνικών που οδηγούν συνήθως σε αντίστοιχη μείωση της παραγωγής· ότι τα κράτη μέλη είναι αρμόδια για τον καθορισμό τής ή των μεθόδων που είναι κατάλληλες για τις τοπικές συνθήκες παραγωγής·

ότι, όσον αφορά την υιοθέτηση λιγότερο εντατικών τομεακών τεχνικών, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει να αποδείξουν στην Επιτροπή την αποτελεσματικότητα των εν λόγω τεχνικών, καθώς και ότι, λαμβανομένων υπόψη των καταλλήλων αναφορών και των διαφόρων αγρονομικών καταστάσεων, η εφαρμογή τους οδηγεί κατά κανόνα σε μείωση της παραγωγής τουλάχιστον 20 % σε σχέση με την παραγωγή που επιτυγχάνεται με συμβατικές τεχνικές· ότι η Επιτροπή θα πρέπει να εγκρίνει τα μέτρα στα οποία προβλέπονται οι εν λόγω μέθοδοι·

ότι ο καθεστώς αποσκοπεί πρώτιστα στη μείωση του όγκου της παραγωγής που λαμβάνεται κατά τρόπο εντατικό· ότι, συνεπώς, για να διασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή των εν λόγω μέτρων υπό σαφώς καθορισμένους όρους, προτείνεται να προβλεφθεί η δυνατότητα καθορισμού συγκεκριμένων όρων όσον αφορά την παραγωγή ή τα συστήματα παραγωγής που είναι ήδη εκτατικά·

ότι οι αιτήσεις για τη χορήγηση ενίσχυσης, που θα υποβάλλονται από τους παραγωγούς, θα πρέπει να περιλαμβάνουν αφενός τα στοιχεία που επιτρέπουν το χαρακτηρισμό της παραγωγικής κατάστασης των εκμεταλλεύσεών τους και να συνοδεύονται αφετέρου από την ανάληψη της υποχρέωσης από τους παραγωγούς να μειώσουν την παραγωγή σύμφωνα με τις μεθόδους μείωσης της παραγωγής που έχουν επιλεχθεί από το κράτος μέλος·

ότι, για να παρασχεθεί η δυνατότητα αντιστάθμισης της απώλειας εισοδήματος, θα πρέπει να παραχωρηθεί στα κράτη μέλη το δικαίωμα να καθορίζουν το ύψος της ενίσχυσης και να το διαφοροποιούν σύμφωνα με τα κοινά κριτήρια, λαμβάνοντας υπόψη, ενδεχομένως, συμπληρωματικά ισχύοντα μέτρα σε κοινοτική κλίμακα των οποίων η λειτουργία δεν θα πρέπει να εμποδίζεται· ότι τα εν λόγω κριτήρια δύνανται να προσαρμοστούν ανάλογα με τα διάφορα προϊόντα, την κατάσταση που επικρατεί σε περιφερειακή ή τοπική κλίμακα, καθώς και τη συνολική επιφάνεια που αποτελεί το αντικείμενο της ανάληψης υποχρεώσεως και την εγκριθείσα μέθοδο εκτατικοποίησης·

ότι θα πρέπει να καθοριστούν οι έλεγχοι που θα πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη· ότι υπάρχουν εξάλλου ενδείξεις ότι είναι απαραίτητο να λάβουν τα κράτη μέλη αποτελεσματικά μέτρα για την επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση αθέτησης των υποχρεώσεων από τον δικαιούχο·

ότι η Μόνιμη Επιτροπή Γεωργικών Διαρθρώσεων δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος ενισχύσεων που χορηγούνται για την εκτατικοποίηση της παραγωγής.

(1) ΕΕ αριθ. L 93 της 30. 3. 1985, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 108 της 29. 4. 1988, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 9.
(4) ΕΕ αριθ. L 153 της 13. 6. 1987, σ. 1.

Άρθρο 2

1. Τα προϊόντα τα οποία τυγχάνουν ενίσχυσης για εκτατικοποίηση της παραγωγής είναι εκείνα που απαριθμούνται στο παράρτημα I.

Όσον αφορά τον οίνο, τα κράτη μέλη δύνανται να αποκλείσουν τους v.p.q.r.d. από την εφαρμογή του καθεστώτος.

2. Στην περίπτωση συνεταιρισμού καλλιεργειών, η χρησιμοποιούμενη γεωργική επιφάνεια κατανέμεται στις φυτικές παραγωγές ανάλογα με τη χρησιμοποίηση του εδάφους από τις εν λόγω καλλιέργειες· η ενίσχυση χορηγείται μόνο εφόσον η καλλιέργεια του προϊόντος που αποτελεί το αντικείμενο της ενίσχυσης αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 60 % της εν λόγω επιφάνειας.

Άρθρο 3

1. Προκειμένου να τύχει της ενίσχυσης στην εκτατικοποίηση, ο παραγωγός πρέπει να αναλάβει την υποχρέωση να μειώσει πραγματικά την παραγωγή ενός ή περισσοτέρων εκ των προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα I. Πρέπει να παράσχει επαρκείς εγγυήσεις όσον αφορά την τήρηση της εν λόγω υποχρέωσης κατά την περίοδο διάρκειας αυτής.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν τη διάρκεια της περιόδου ανάληψης της υποχρέωσης σε πέντε έτη.

Άρθρο 4

1. Η μείωση της παραγωγής εξασφαλίζεται από το γεωργό σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που ορίζουν τα κράτη μέλη, σε σχέση με τη συνήθη παραγωγή της γεωργικής του εκμετάλλευσης που προκύπτει από το μέσο όρο της ετήσιας παραγωγής κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς.

Στις λεπτομέρειες εφαρμογής που θα εγκρίνουν τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπονται οι δύο ακόλουθες μέθοδοι:

— μία «ποσοτική» μέθοδος με βάση τις ποσότητες που μειώθηκαν πραγματικά σύμφωνα με το άρθρο 6 ή/και
— μία μέθοδος «τεχνικών παραγωγής» με βάση τη χρησιμοποίηση τομεακών τεχνικών παραγωγής, λιγότερο εντατικών, σύμφωνα με το άρθρο 8.

2. Η περίοδος αναφοράς, η οποία ορίζεται από τα κράτη μέλη, θα πρέπει να επιτρέπει τον καθορισμό του επιπέδου της συνήθους ετήσιας παραγωγής της εν λόγω εκμετάλλευσης, που θα χρησιμεύσει ως αξιόπιστη βάση για τον υπολογισμό της μείωσης και να αντικατοπτρίζει, ενδεχόμενα, τις συνέπειες της μετατροπής της παραγωγής προς ένα λιγότερο εντατικό σύστημα.

Το επίπεδο της ετήσιας συνήθους παραγωγής της γεωργικής εκμετάλλευσης διαπιστώνεται με βάση έγγραφα διαχείρισης τεχνικής και οικονομικής φύσης· είναι δυνατόν να εκτιμάται βάσει των κατάλληλων τεχνικών κριτηρίων για τους διαφόρους τομείς της παραγωγής σε περίπτωση εφαρμογής της μεθόδου «τεχνικές παραγωγής».

3. Με αιτιολογημένη αίτηση ενός κράτους μέλους η Επιτροπή δύναται να επιτρέψει στο εν λόγω κράτος μέλος να καθορίσει, σε ζώνες όπου η παραγωγή ή τα συστήματα παραγωγής είναι εκτατικά, τους ειδικούς όρους για τη χορήγηση της ενίσχυσης.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία έτσι ώστε η θέση σε λειτουργία του καθεστώτος εκτατικοποίησης να λαμβάνει υπόψη τις απαιτήσεις για την προστασία του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων καθώς και το συμφέρον των καταναλωτών για τη βελτίωση της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων, φροντίζοντας παράλληλα να αποφεύγουν ενδεχόμενες διαταράξεις της αγοράς.

Άρθρο 6

1. Στην περίπτωση εφαρμογής «ποσοτικής» μεθόδου, η μείωση της παραγωγής κατά 20 % τουλάχιστον, για κάθε μεμονωμένη γεωργική εκμετάλλευση, υπολογίζεται, για κάθε προϊόν που αφορά η ανάληψη υποχρέωσης, σε σχέση με το σύνολο της παραγωγής της εκμετάλλευσης που παράγει τα εν λόγω προϊόντα.

Η μείωση της παραγωγής δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω της μείωσης των καλλιεργούμενων εκτάσεων για τα προϊόντα τα οποία μπορούν να τύχουν ενίσχυσης που αποσκοπεί στην ενθάρρυνση της καλλιέργειας αρώσιμων γαιών κατά την έννοια του τίτλου 01 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 797/85 ή προμοδότησης οριστικής εγκατάλειψης αμπελουργικών εκτάσεων κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 του Συμβουλίου [1].

2. Έκτακτες υπερβάσεις της παραγωγής, σε σχέση με την ανάληψη υποχρέωσης από το γεωργό, είναι δυνατόν να γίνουν δεκτές από τα κράτη μέλη υπό τον όρο ότι η μέση ετήσια παραγωγή, υπολογιζόμενη για περίοδο τουλάχιστον πέντε ετών, συμφωνεί με την αναληφθείσα υποχρέωση.

Εντούτοις, το ποσοστό υπέρβασης, που θα πρέπει να εγκρίνει η Επιτροπή, δεν δύναται να είναι μεγαλύτερο από ένα όριο που καθορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την κατάσταση της παραγωγής από αγρονομική άποψη.

Άρθρο 7

Σε περίπτωση εφαρμογής της «ποσοτικής» μεθόδου στον τομέα του βοείου κρέατος, η μείωση της παραγωγής δύναται να πραγματοποιείται μέσω της αντίστοιχης μείωσης του αριθμού των ζώων που αποτελούν την αγέλη.

Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη:

— φροντίζουν για τη σφαγή των ζώων τα οποία αφορά η μείωση ή για την οριστική εξαγωγή τους σε τρίτες χώρες,
— μεριμνούν ώστε τα υπόλοιπα ζώα της αγέλης να μην αποτελέσουν το αντικείμενο εντατικοποίησης της παραγωγής.

Άρθρο 8

Στην περίπτωση εφαρμογής της μεθόδου «τεχνικές παραγωγής» ο παραγωγός αναλαμβάνει την υποχρέωση να μετατρέψει το σύστημα εκμετάλλευσής του κατά τρόπο που να συμβιβάζεται με τις εν λόγω τεχνικές.

Οι τεχνικές αυτές μπορούν να αφορούν ιδίως τη χρησιμοποίηση τρόπων αντιμετώπισης ή/και την επιλογή καταλλήλων ποικιλιών καθώς και τη μείωση της ενδιαμέσου παραγωγής.

[1] ΕΕ αριθ. L 132 της 28. 5. 1988, σ. 3.

Το κράτος μέλος πρέπει να αποδείξει εκ των προτέρων στην Επιτροπή ότι η χρησιμοποίηση των τεχνικών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο καθώς και το πλαίσιο εφαρμογής τους, οδηγεί, κατά κανόνα, στη μείωση της παραγωγής κατά 20 % τουλάχιστον.

Άρθρο 9

1. Στην αίτηση για τη χορήγηση ενίσχυσης ο παραγωγός αναφέρει τα στοιχεία που επιτρέπουν τον χαρακτηρισμό της κατάστασης της εκμετάλλευσής του κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, ιδίως όσον αφορά:

α) την κατανομή της παραγωγής στην εκμετάλλευση και το μέσο επίπεδο απόδοσης·

β) για τα προϊόντα που αποτελούν το αντικείμενο εκτατικοποίησης:

— σε περίπτωση εφαρμογής της «ποσοτικής» μεθόδου, τη μέση ετήσια παραγωγή της εκμετάλλευσης,

— σε περίπτωση εφαρμογής της μεθόδου «τεχνικές παραγωγής», τις χρησιμοποιούμενες τεχνικές παραγωγής.

2. Στην περίπτωση εκτατικοποίησης στην κτηνοτροφική παραγωγή, ο αιτών αναφέρει επίσης:

— τη μέση σύνθεση του χορτοφάγου ζωικού κεφαλαίου, κατά την περίοδο αναφοράς καθώς και τις ετήσιες ανάγκες διατροφής του,

— τις μέσες ποσότητες ζωοτροφών που αγοράστηκαν εκτός της εκμετάλλευσης κατά την περίοδο αναφοράς.

3. Η αίτηση για τη χορήγηση ενίσχυσης συνοδεύεται από:

— τα στοιχεία τεχνικής ή οικονομικής φύσης με βάση τα οποία ορίστηκε η μέση παραγωγή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) πρώτη περίπτωση, ή, ελλείψει των εν λόγω στοιχείων, μια λεπτομερή εκτίμηση της εν λόγω μέσης παραγωγής,

— την ανάληψη υποχρέωσης από τον παραγωγό, με την επιφύλαξη της χορήγησης της ενίσχυσης, σύμφωνα με το άρθρο 10.

Άρθρο 10

1. Ο παραγωγός αναλαμβάνει την υποχρέωση σε συνάρτηση με τις λεπτομέρειες εφαρμογής που καθορίζονται από τα κράτη μέλη:

— είτε να μειώσει, κατά 20 % τουλάχιστον σε σχέση με το ετήσιο επίπεδο παραγωγής της περιόδου αναφοράς, την παραγωγή του ή των προϊόντων τα οποία αφορά η εκτατικοποίηση, στην περίπτωση εφαρμογής της «ποσοτικής» μεθόδου,

— είτε να υιοθετήσει λιγότερο εντατικές αγρονομικές τεχνικές ή τεχνικές εκτροφής, στην περίπτωση εφαρμογής της μεθόδου «τεχνικές παραγωγής».

2. Η ανάληψη υποχρέωσης περιλαμβάνει επίσης:

— την ένδειξη της περιόδου κατά την οποία αναλαμβάνεται η υποχρέωση,

— την υποχρέωση του δικαιούχου να επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να εξακριβώνουν την τήρηση των υποχρεώσεών του, και ιδίως να τους επιτρέπει την πρόσβαση στην εκμετάλλευσή του προς το σκοπό αυτό,

— την υποχρέωση του δικαιούχου να συνοδεύει, ο ίδιος ή εκπρόσωπός του, τους υπεύθυνους για τον έλεγχο.

3. Στην περίπτωση εκτατικοποίησης της κτηνοτροφικής παραγωγής ο παραγωγός αναλαμβάνει την υποχρέωση ώστε:

— τα μέσα παραγωγής και ιδίως τα κτίρια, οι εγκαταστάσεις και ο σταθερός εξοπλισμός που ελευθερώνεται μετά την εκτατικοποίηση, να μην χρησιμοποιούνται ούτε από τον κάτοχο της εκμετάλλευσης ούτε από τρίτα πρόσωπα για την αύξηση της παραγωγής που αναφέρεται στο παράρτημα I καθώς και της παραγωγής χοιροειδών ή προβατοειδών,

— οι επιφάνειες χορτονομής να συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων της εκμετάλλευσης.

Άρθρο 11

1. Κάθε εκμετάλλευση την οποία αφορά η εκτατικοποίηση θα αποτελέσει αντικείμενο χορήγησης της ενίσχυσης μόνον εφόσον ο παραγωγός:

— ασκεί εκμετάλλευση, κατά την υποβολή της αίτησης και θα συνεχίσει να την ασκεί κατά την περίοδο ανάληψης της υποχρέωσης,

— έχει ασκήσει εκμετάλλευση για μια ελάχιστη περίοδο. Η περίοδος αυτή καθορίζεται από τα κράτη μέλη. Μπορεί να κυμαίνεται ανάλογα με τον τρόπο εκμετάλλευσης αλλά δεν μπορεί να υπερβαίνει τα πέντε έτη,

— έχει το δικαίωμα, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και κατά την υποβολή της αίτησης, να ασκεί εκμετάλλευση κατά την περίοδο ανάληψης της υποχρέωσης.

2. Σε περίπτωση που ο αιτών δεν πληροί τον όρο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 τρίτη περίπτωση, οι όροι υπό τους οποίους μπορεί να υποβάλει την αίτηση καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 12

1. Εφόσον το απαιτούν οι αγρονομικές και οικονομικές συνθήκες, τα κράτη μέλη διαφοροποιούν το ύψος της ενίσχυσης:

— ανάλογα με τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο της εκτατικοποίησης,

— σε περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο.

Εξάλλου, τα κράτη μέλη δύνανται να διαφοροποιούν το ύψος της ενίσχυσης σύμφωνα με άλλα κριτήρια, και ιδίως:

— ανάλογα με το τμήμα της συνολικής επιφάνειας που αποτελεί αντικείμενο της ανάληψης υποχρέωσης,

— ανάλογα με το ποσοστό μείωσης της παραγωγής, στην περίπτωση εφαρμογής της «ποσοτικής» μεθόδου,

— σύμφωνα με την εφαρμοζόμενη αγρονομική μέθοδο ή μεθόδο εκτροφής, στην περίπτωση εφαρμογής της μεθόδου «τεχνικές παραγωγής».

2. Στον τομέα του οίνου, τα κράτη μέλη καθορίζουν την ενίσχυση λαμβάνοντας υπόψη τις διάφορες κατηγορίες απόδοσης που προβλέπονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88, με σκοπό να μην εμποδίζεται η εύρυθμη λειτουργία του καθεστώτος οριστικής εγκατάλειψης αμπελουργικών εκτάσεων που προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό.

3. Τα ανώτατα ποσά της ενίσχυσης που είναι επιλέξιμα στα πλαίσια του Ταμείου, καθορίζονται στο παράρτημα II.

4. Για να προωθηθεί η οριστική μετάβαση προς ένα περισσότερο εντατικό σύστημα παραγωγής, τα κράτη μέλη δύνανται να καθιερώσουν καθεστώς προοδευτικά μειούμενων ενισχύσεων. Το ίδιο καθεστώς προοδευτικής μείωσης των ενισχύσεων εφαρμόζεται και για τα μέγιστα επιλέξιμα ποσά, ενώ ο μέσος ετήσιος όρος τους που υπολογίζεται για την περίοδο ανάληψης της υποχρέωσης, δεν δύναται να υπερβαίνει στην περίπτωση αυτή τα μέγιστα επιλέξιμα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 13

Η μετατροπή σε εθνικό νόμισμα των ποσών που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ πραγματοποιείται βάσει των γεωργικών συντελεστών μετατροπής που ισχύουν την 1η Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίο λαμβάνεται η απόφαση για τη χορήγηση της ενίσχυσης.

Εφόσον, σύμφωνα με τις κοινοτικές ρυθμίσεις, η ενίσχυση καταβάλλεται σταδιακά κατά τη διάρκεια πολλών ετών και εφόσον ο γεωργικός συντελεστής μετατροπής ενός νομίσματος ο οποίος ισχύει κατά τη χορήγηση της ενίσχυσης υποτιμάται στη συνέχεια, οι δόσεις της ενίσχυσης καθορίζονται με βάση τον αντίστοιχο γεωργικό συντελεστή που ισχύει την 1η Ιανουαρίου του έτους κατά τη διάρκεια του οποίου θα πρέπει να καταβληθεί η δόση της ενίσχυσης.

Άρθρο 14

1. Σε περίπτωση αύξησης της έκτασης της εκμετάλλευσης κατά την περίοδο ανάληψης της υποχρέωσης, δεν πρέπει να αυξάνεται η παραγωγή του προϊόντος που αφορά η εκτατικοποίηση στις πρόσθετες εκτάσεις.

Ο κάτοχος της εκμετάλλευσης μπορεί να τύχει, για την υπολειπόμενη περίοδο και όσον αφορά τις πρόσθετες εκτάσεις, ενίσχυσης που προορίζεται για την ενθάρρυνση της εκτατικοποίησης υπό τον όρο ότι προβαίνει στις εν λόγω εκτάσεις σε μείωση της παραγωγής σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Κατά τη διάρκεια των τριών πρώτων ετών κατά τα οποία αναλαμβάνει υποχρέωση, να τροποποιήσει τους τρόπους μείωσης της παραγωγής.

3. Αν, μετά τη χορήγηση της ενίσχυσης και κατά τη διάρκεια της περιόδου ανάληψης της υποχρέωσης, η εκμετάλλευση παραχωρηθεί, συνολικά ή εν μέρει, σε άλλο πρόσωπο, ο δικαιούχος της ενίσχυσης ή οι δικαιοδόχοι του παραμένουν υπεύθυνοι για την τήρηση, εκ μέρους του διαδόχου, της υποχρέωσης που ανέλαβε ο δικαιούχος εκτός αν ο δικαιούχος αναλάβει την υποχρέωση αυτή για την υπολειπόμενη περίοδο. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τις συνέπειες του θανάτου ενός δικαιούχου ο οποίος δεν πληροί την προϋπόθεση που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση.

4. Η παράγραφος 3 δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση έξωσης και αναγκαστικής πώλησης των γαιών που αποτελούν αντικείμενο της εκτατικοποίησης.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για να εξασφαλισθεί η τήρηση των υποχρεώσεων από τους δικαιούχους. Για το σκοπό αυτό χρησιμοποιούν τις διαθέσιμες πληροφορίες που αφορούν άλλα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων.

2. Τα κράτη μέλη προβαίνουν, ετησίως, στον έλεγχο ενός αντιπροσωπευτικού δείγματος των δικαιούχων εκμεταλλεύσεων λαμβάνοντας υπόψη τη γεωγραφική κατανομή των σχετικών εκτάσεων· το δείγμα αυτό δεν μπορεί να είναι κατώτερο από 5 %.

Σε περίπτωση που διαπιστώνονται σημαντικές παρατυπίες οι οποίες αφορούν 5 % ή περισσότερο των αιτήσεων ενίσχυσης που υποβάλλονται σε έλεγχο, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν αμέσως το γεγονός αυτό στην Επιτροπή.

3. Οι έλεγχοι που αναφέρονται στην παράγραφο 2 περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

— τον έλεγχο όλων των στοιχείων σχετικά με την ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους του δικαιούχου καθώς και των δικαιολογητικών εγγράφων που αφορούν την εκπλήρωση της υποχρέωσης,
— επιτόπου έλεγχο των εκμεταλλεύσεων που τυγχάνουν ενίσχυσης και έλεγχο της αντιστοιχίας μεταξύ των στοιχείων που περιλαμβάνονται στην αίτηση ενίσχυσης και της πραγματικής κατάστασης,
— σε περίπτωση εφαρμογής της μεθόδου «τεχνικές παραγωγής» ο επιτόπιος έλεγχος που αναφέρεται ανωτέρω θα πρέπει να δύναται να επαληθεύσει τη δέουσα τήρηση των τεχνικών παραγωγής τις οποίες ο παραγωγός ανέλαβε την υποχρέωση να εφαρμόσει. Εάν είναι απαραίτητο, ενδέχεται να ληφθούν δείγματα εδάφους από τα ενδιάμεσα ή τα τελικά προϊόντα, ως έχουν ή μεταποιημένα, με σκοπό να εξεταστούν με ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές.

Μετά τη διενέργεια των ελέγχων αυτών συντάσσεται λεπτομερής έκθεση σχετικά με την τήρηση των υποχρεώσεων εκ μέρους των δικαιούχων της ενίσχυσης.

Άρθρο 16

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν κυρώσεις, τουλάχιστον χρηματικής φύσεως, για τη μη τήρηση των υποχρεώσεων που έχουν αναληφθεί, εκτός αν πρόκειται για περιπτώσεις ανωτέρας βίας. Σε περίπτωση σοβαρών παρατυπιών, τα κράτη μέλη αποφασίζουν το ποσό των χρηματικών κυρώσεων που θα επιβληθούν. Τα κράτη μέλη προβαίνουν στην είσπραξη της ενίσχυσης που καταβλήθηκε, προσαυξημένης κατά ένα επιτόκιο που υπολογίζεται ανάλογα με το διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της καταβολής της ενίσχυσης και της επιστροφής από το δικαιούχο. Τα κράτη μέλη καθορίζουν, ενδεχομένως, κάθε έτος τα επιτόκια που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό.

2. Η ενίσχυση που ανακτάται καταβάλλεται στους οργανισμούς ή υπηρεσίες πληρωμής που την αφαιρούν από τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων στο πλαίσιο της κοινοτικής χρηματοδότησης.

3. Οι δημοσιονομικές επιπτώσεις που προκύπτουν από τη μη ανάκτηση των καταβληθέντων ποσών βαρύνουν την Κοινότητα στο πλαίσιο της κοινοτικής χρηματοδότησης.

Άρθρο 17

Πριν από την 1η Ιουλίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του καθεστώτος στην οποία αναφέρεται ιδίως:

α) το έτος που αφορά η έκθεση·

β) ο αριθμός των αιτήσεων που ελήφθησαν, κατανεμημένες ανά μέγεθος εκμετάλλευσης και ο αριθμός των αιτήσεων που έγιναν αποδεκτές ανάλογα με τις ίδιες κατηγορίες μεγέθους των εκμεταλλεύσεων·

γ) εκτίμηση της μείωσης της παραγωγής που επετεύχθη για κάθε ένα από τα σχετικά προϊόντα, κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, ανάλογα:

— με το μέγεθος των εκμεταλλεύσεων και, αν είναι δυνατόν, ανάλογα με τον τεχνικοοικονομικό προσανατολισμό αυτών καθώς και με τον τρόπο εκμετάλλευσης,

— με τον αριθμό των δικαιούχων κατόχων εκμεταλλεύσεων,

— με τον τρόπο μείωσης «ποσοτική μέθοδος» ή μέθοδος «τεχνικών παραγωγής»·

δ) περίληψη των αποτελεσμάτων των εκθέσεων ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 15·

ε) κατάλογο των κυρώσεων που επεβλήθησαν για μη τήρηση της υποχρέωσης·

στ) συμπεράσματα σχετικά με την κτηθείσα πείρα όσον αφορά τη συμβολή του καθεστώτος εκτατικοποίησης στην προσαρμογή της παραγωγής στις ανάγκες της αγοράς.

Άρθρο 18

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1989.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 21 Δεκεμβρίου 1988.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Εκτροφή ζώων

— Βόειο κρέας
— Πρόβειο και αίγειο κρέας

Ετήσιες καλλιέργειες

— Σιτηρά
— Κράμβη, γογγύλη, ηλίανθος και σόγια (σπόροι)
— Μπιζέλια, κουκιά και φούλια
— Καπνός
— Βαμβάκι
— Λαχανικά (1)

Μόνιμες καλλιέργειες

— Οίνος
— Ελαιόλαδο
— Φρούτα (1)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΜΕΓΙΣΤΑ ΕΤΗΣΙΑ ΕΠΙΛΕΞΙΜΑ ΠΟΣΑ

Εκτροφή ζώων	*(σε Ecu)*
— Βόειο κρέας:	210/MXZ που μειώθηκαν πραγματικά (2) ή 65/MXZ που υπήρχαν πριν από την ανάληψη της υποχρέωσης (3)
— Πρόβειο κρέας:	185 ανά MXZ που μειώθηκε πραγματικά (1) ή 55 ανά MXZ που υπήρχε πριν από την ανάληψη της υποχρέωσης (3)
Ετήσιες καλλιέργειες	
— Σιτηρά — Κράμβη, γογγύλη, ηλίανθος και σόγια (σπόροι) — Μπιζέλια, κουκιά και φούλια — Καπνός — Βαμβάκι — Λαχανικά	180/εκτάριο
Μόνιμες καλλιέργειες	
— Ελαιόλαδο (εξειδικευμένοι ελαιώνες)	300/εκτάριο
— Εσπεριδοειδή	900/εκτάριο
— Άλλα φρούτα (1) — Οίνος	600/εκτάριο

(1) Των οποίων ο κατάλογος αναφέρεται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1).
(2) Εφόσον ο τρόπος μείωσης προβλέπει ότι ο αριθμός των μονάδων ζώων μειώνεται κατά τουλάχιστον 20 %.
(3) Εφόσον ο τρόπος μείωσης προβλέπει άλλες μεθόδους.